Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE PREDSJEDNIKA OPĆEG SUDA

24. travnja 2015.*

„Privremena pravna zaštita – Registracija zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla – ‚piadina romagnola/piada romagnola' – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti"

U predmetu T-43/15 R,

CRM Srl, sa sjedištem u Modeni (Italija), koji zastupaju G. Forte, C. Marinuzzi i A. Franchi, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju D. Bianchi i J. Guillem Carrau, u svojstvu agenata,

tuženik,

povodom zahtjeva za suspenziju primjene Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1174/2014 od 24. listopada 2014. o upisu naziva u registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla (*piadina romagnola/piada romagnola* (ZOZP)) (SL L 316, str. 3.),

PREDSJEDNIK OPĆEG SUDA

donosi sljedeće

Rješenje[1]

Okolnosti spora

1 Tužitelj, društvo CRM Srl, talijansko je poduzeće čija je djelatnost od 1974. proizvodnja pekarskih proizvoda od kruha, osobito više vrsta *piadine romagnole*. Riječ je o talijanskom kulinarskom specijalitetu koji se sastoji od lista od pšeničnog brašna, svinjske masti ili maslinovog ulja, soli i vode, tradicionalno pripremljenom u glinenoj posudi ili u metalnoj ili kamenoj ploči. List tijesta se presavija i može biti nadjeven slatkim ili slanim sastojcima. Tužitelj samog sebe opisuje kao poduzeće koje je lider u proizvodnji hrane, poznato kao veliki proizvođač *piadine* u Italiji. Tužitelj svoje proizvode stavlja na tržište pod vlastitim žigovima ili žigovima drugih distributera i u svoje kupce ubraja najveće maloprodajne grupe u Italiji.

* Jezik postupka: talijanski

1 — Reproducirani su samo dijelovi rješenja za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

2 Tužitelj strahuje da Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1174/2014 od 24. listopada 2014. o upisu naziva u registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla (*piadina romagnola/piada romagnola* (ZOZP)) (SL L 316, str. 3., u daljnjem tekstu: pobijana uredba), time što korištenje naziva „*romagnola*“ ograničava na *piadine/piade* proizvedene u zaštićenom zemljopisnom području, onemogućava izvršavanje njegove redovne gospodarske djelatnosti zato što se njegov proizvodni pogon nalazi izvan tog područja.

3 Kad je riječ o postupku registracije zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla (u daljnjem tekstu: ZOZP), taj se postupak sastoji od dvije faze te je uređen, u pogledu relevantnog razdoblja u ovom slučaju, Uredbom Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (SL L 93, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 4., str. 184.) kao i Uredbom (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31.). Prva se faza posebno tiče države članice podrijetla prehrambenog proizvoda o kojem je riječ. Ta država pokreće postupak, putem zahtjeva za upis i pripreme potrebne dokumentacije, utvrđujući vezu između predmetnog proizvoda i zaštićenog područja. Zatim slijedi druga faza, faza kontrole i provjere kriterija zahtjeva koju provodi Europska komisija. Ta faza obuhvaća ispitivanje zahtjeva za registraciju i njegovu objavu, za potrebe eventualnog postupka povodom prigovora. Upravni postupak je završen objavom ZOZP-a u *Službenom listu Europske unije* ili odbijanjem te objave.

4 Kad je riječ o zahtjevu za registraciju ZOZP-a „*piadina romagnola/piada romagnola*“ (u daljnjem tekstu: *piadina romagnola*), taj je zahtjev 2011. talijanskim tijelima podnijela grupacija za promicanje navedenog proizvoda, i to na osnovi Uredbe br. 510/2006. Talijanska tijela, nakon što su sazvala javni skup s ciljem provjere sukladnosti predložene specifikacije proizvoda s ispravnim metodama proizvodnje konkretnog proizvoda, objavila su prijedlog za registraciju u listu Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana (GURI, službeni list Talijanske Republike) od 28. siječnja 2012.

5 Ta je objava izazvala nekoliko prigovora organizacija koje predstavljaju obrtnike proizvođače *piadine* koja se prodaje na štandovima. Te su organizacije osporile izjednačavanje, za potrebe planiranog ZOZP-a, industrijski proizvedenih *piadina* s ručno izrađenim *piadinama* i koje se prodaju na štandovima. Međutim, talijanska tijela su 11. prosinca 2012. Komisiji podnijela zahtjev za registraciju spornog ZOZP-a, zajedno sa specifikacijom proizvoda.

6 Tužbom od 29. ožujka 2013. tužitelj je pokrenuo postupak pred Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Područni upravni sud Lacija, Italija, u daljnjem tekstu: TAR) radi poništenja talijanskih akata postupka upisa, osobito specifikacije proizvoda *piadina romagnola*, zbog povrede Uredbe br. 510/2006 s obzirom na nepostojanje veze, s jedne strane, između zaštićenog područja i industrijskog proizvoda *piadina romagnola* i, s druge strane, između tog industrijskog i ručno izrađenog proizvoda. U tijeku postupka pred TAR-om talijanska su tijela zamijenila specifikaciju proizvoda novom verzijom te specifikacije.

[omissis]

8 Presudom od 15. svibnja 2014. TAR je usvojio tužiteljevu tužbu poništivši, između ostalog, specifikaciju proizvoda i naloživši talijanskim tijelima da izmijene navedenu specifikaciju. Prema TAR-u ugled koji zaslužuje zaštitu može se isključivo priznati obrtničkoj proizvodnji, isključujući svaku industrijsku proizvodnju prehrambene namirnice o kojoj je riječ. U skladu s talijanskim pravom koje je na snazi, ta je presuda odmah postala izvršna.

9 Nekoliko dana nakon objave navedene presude Komisija je 21. svibnja 2014. (SL C 153, str. 9.), u skladu s člankom 50. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1151/2012, objavila zahtjev za registraciju spornog ZOZP-a, navodeći da je ta objava temelj za podnošenje prigovora na navedeni zahtjev na

temelju članka 51. iste uredbe. Porukom elektroničke pošte od 22. svibnja 2014. tužitelj je obavijestio Komisiju da je svojom presudom od 15. svibnja 2014. TAR poništio specifikaciju proizvoda koju su izradila talijanska tijela, tako da su talijanska tijela morala izmijeniti specifikaciju proizvoda ograničivanjem dosega spornog ZOZP-a na ručno izrađenu *piadinu romagnolu*. Stoga je, prema tužitelju, trebalo poništiti objavu zahtjeva od 21. svibnja 2014. U odgovoru na tu poruku elektroničke pošte Komisija je 10. lipnja 2014. navela da je zahtjev za registraciju bio objavljen u svrhu eventualnih prigovora te da su eventualne posljedice odluke talijanskog suda trebala ocijeniti nadležna talijanska tijela.

10 U okviru kasnijeg međusobnog slanja poruka elektroničke pošte između tužitelja, Komisije i talijanskih tijela o, između ostalog, posljedicama presude TAR-a od 15. svibnja 2014. na postupak registracije spornog ZOZP-a, navedena tijela potvrdila su svoju spremnost da nastave ovaj postupak pojasnivši da su Consigliu di Stato (Državno vijeće, Italija) podnijela žalbu protiv presude TAR-a kao i zahtjev za suspenziju njezinog izvršenja. U žalbenom postupku Consiglio di Stato odgodio je odlučivanje o pitanju suspenzije izvršenja presude TAR-a do donošenja odluke o meritumu i naveo da neće prihvatiti tužiteljev zahtjev za pokretanje postupka pred Sudom o prethodnom pitanju u ovom području.

11 U tim je okolnostima Komisija 24. listopada 2014. donijela pobijanu uredbu čija je posljedica to da tužitelju više nije dopuštena uporaba naziva *„piadine romagnole“* za njegove proizvode proizvedene u Modeni (Italija) zato što se taj grad nalazi izvan zaštićenog zemljopisnog područja. Pobijana uredba objavljena je u *Službenom listu Europske unije* od 4. studenoga 2014.

Postupak i zahtjevi stranaka *[omissis]*

13 Zasebnim aktom, podnesenim tajništvu Općeg suda 20. veljače 2015., tužitelj je podnio ovaj zahtjev za privremenu pravnu zaštitu, kojim, u biti, od predsjednika Općeg suda zahtijeva da:

— na temelju članka 105. stavka 2. drugog podstavka Poslovnika Općeg suda suspendira primjenu pobijane uredbe do završetka ovog postupka privremene pravne zaštite i, u svakom slučaju, dok Opći sud ne donese odluku o glavnoj tužbi.

[omissis]

Pravo *[omissis]*

21 Tužitelj tvrdi da bi pretrpio tešku i nenadoknadivu štetu ako ne bi bio prihvaćen ovaj zahtjev za privremenu pravnu zaštitu. Zbog izvršnosti pobijane uredbe bilo bi mu zabranjeno proizvoditi i distribuirati *piadine* s oznakom *„romagnole“*. Tužitelj smatra da šteta koja iz toga proizlazi nije isključivo novčana, s obzirom na to da pobijana uredba također nanosi štetu njegovom imidžu i pravu na zaštitu njegovog imena kao i mogućnostima sklapanja ugovora, što bi uzrokovalo trajan gubitak kupaca i tržišnih udjela. U tom pogledu, on navodi otprilike 40% svojeg prometa.

[omissis]

29 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, u slučaju zahtjeva za suspenziju primjene akta Unije, određivanje zatražene privremene mjere opravdano je samo ako akt o kojem se radi predstavlja odlučujući razlog teške i nepopravljive štete na koju se poziva (vidjeti rješenje od 7. ožujka 2013., EDF/Komisija, C-551/12 P(R), Zb., EU:C:2013:157, t. 41. i navedenu sudsku praksu). U tom kontekstu, presuđeno je da navedena šteta treba proizlaziti iz učinaka koje je proizveo sam sporni akt, a ne iz manjka pažnje stranke koja je zatražila privremenu mjeru (rješenje od 15. srpnja 2008., CLL Centres de langues/Komisija, T-202/08 R, EU:T:2008:293, t. 73.; vidjeti također u tom smislu rješenja od

28. svibnja 1975., Könecke/Komisija, 44/75 R, Zb., EU:C:1975:72, t. 3. i od 22. travnja 1994., Komisija/Belgija, C-87/94 R, Zb., EU:C:1994:166, t. 38. i 42.). Prema istoj sudskoj praksi, u nedostatku dokaza o pažnji koju treba iskazati razborito i oprezno poduzeće, stranka koja zahtijeva privremene mjere mora pretrpjeti čak i štetu za koju tvrdi da može ugroziti njezin opstanak ili trajno izmijeniti njezin položaj na tržištu (vidjeti u tom smislu rješenje od 1. veljače 2001., Free Trade Foods/Komisija, T-350/00 R, Zb., EU:T:2001:37, t. 50., 51. i 59. i gore navedeno rješenje CLL Centres de langues/Komisija, t. 74.).

30 U ovom slučaju, iz spisa proizlazi da nastupanje navodne teške i nepopravljive štete, i financijske i neimovinske, počiva na premisi da se pobijanom uredbom tužitelju zabranjuje uporaba naziva „*romagnole*“ za prodaju njegovih *piadina*, dovodeći ga time u nepovoljniji položaj u odnosu na njegove konkurente koji, smješteni u zemljopisnom području zaštićenom navedenom uredbom, i dalje mogu rabiti taj naziv za stavljanje na tržište svojih vlastitih *piadina*.

31 Međutim, mora se utvrditi da, u ovom slučaju, tužitelj nije pružio dokaz o razumnoj pažnji koja se može očekivati od razboritoga i opreznoga gospodarskog subjekta. Doista, tužitelj nije iskoristio priliku, koja je međutim predviđena primjenjivim propisom, da dobije dozvolu za nastavak uporabe, tijekom prijelaznog razdoblja, naziva „*romagnola*“ za stavljanje na tržište svojih *piadina*.

32 U tom pogledu, treba podsjetiti da je, kao što je istaknuto u presudi TAR-a od 15. svibnja 2014. (vidjeti gore navedenu t. 8.), na koju se tužitelj više puta pozvao, postupak nacionalne registracije spornog ZOZP-a bio pokrenut pred talijanskim tijelima u 2011. te su ga ta tijela dovršila 11. prosinca 2012. kada su proslijedila spis Komisiji (vidjeti gore navedene t. 4. i 5.). Taj je nacionalni postupak bio uređen, *ratione temporis*, Uredbom br. 510/2006. Na temelju njezinog članka 5. stavaka 5. i 6., Talijanska Republika, koja je bila dužna pokrenuti postupak povodom prigovora, koji je uostalom bio pokrenut, a u okviru kojega je svaka osoba koja ima pravni interes mogla podnijeti prigovor na zahtjev za registraciju, bila je ovlaštena odobriti, na prijelaznoj osnovi i na nacionalnoj razini, zaštitu tužiteljevoj uporabi naziva „*romagnole*“kao i odgovarajuće razdoblje prilagodbe, pod uvjetom da je tužitelj koji je zakonito stavljao na tržište svoje *piadine* pod navedenim nazivom u razdoblju od pet prethodnih godina „to naveo u nacionalnom postupku povodom prigovora“.

33 Međutim, TAR je u svojoj presudi od 15. svibnja 2014. izričito utvrdio da tužitelj, za razliku od ostalih subjekata, nije sudjelovao u nacionalnom postupku povodom prigovora i da taj propust onemogućuje svaku mogućnost odobravanja razdoblja prilagodbe, s obzirom na to da nije istaknuo svoje posebne zahtjeve u okviru postupka koji je za to predviđen. Posljedično, tužitelj koji je, navodeći da već nekoliko desetljeća proizvodi sve vrste *piadine romagnole*, očito ispunjavao uvjete iz navedenog članka 5. stavaka 5. i 6., sam propustio izbjeći nastupanje štete za koju strahuje da će ju pretrpjeti. Doista, nakon pokretanja postupka pred Komisijom o predmetnom spisu, postupak koji je Komisija vodila bio je uređen, *ratione temporis*, Uredbom br. 1151/2012, koja je stupila na snagu 3. siječnja 2013. U okviru svojih kontakata s Komisijom tužitelj je od Komisije mogao zahtijevati, na temelju odredbi članka 15. stavaka 1. i 2. u vezi s člankom 49. stavkom 3. navedene uredbe, određivanje prijelaznog razdoblja, do 15 godina, kako bi uživao korist od *de facto* produljenja razdoblja prilagodbe koje su odobrila talijanska tijela po završetku gore spomenutog nacionalnog postupka povodom prigovora. Međutim, s obzirom na to da se uzdržao od sudjelovanja u nacionalnom postupku, tužitelj je propustio priliku da nastavi stavljati na tržište svoje *piadine* pod nazivom „*romagnole*“. Nadalje, čak i da sudjelovanje u nacionalnom postupku nije potreban preduvjet za Komisijino odobravanje prijelazne zaštite, mora se utvrditi da, u svakom slučaju, iz spisa ne proizlazi da joj je tužitelj podnio zahtjev u tom smislu ili da je takav zahtjev bio odbijen.

34 Iz toga slijedi da, u nedostatku dokaza o pažnji koju je trebalo iskazati razborito i oprezno poduzeće, tužitelj sam mora snositi i financijsku i neimovinsku štetu za koju strahuje da će ju pretrpjeti u ovom slučaju.

[omissis]

44 Treba dodati da je u zahtjevu za privremenu pravnu zaštitu sam tužitelj spomenuo postojanje društva kćeri, to jest društva Commerciale Europa, kojim je upravljao posredstvom financijskog društva Finrec i koje je stoga bilo dio „iste grupe“. Sudac u postupku privremene pravne zaštite iz toga samo može zaključiti da je tužitelj član grupe društava. U tim okolnostima, na tužitelju je, ako je namjeravao s pravom se pozvati na opasnost da će pretrpjeti tešku i nepopravljivu štetu, da iznese veličinu, ukupne prihode i značajke navedene grupe čiji je dio.

45 Doista, ocjena točne financijske situacije tužitelja ovisi o pitanju raspolaže li on objektivno dodatnim financijskim sredstvima iz, osobito, financijskih resursa grupe kojoj pripada. Oblik sudjelovanja tužitelja u svojoj grupi stoga predstavlja ključni element za ispitivanje hitnosti ovog zahtjeva za privremenu pravnu zaštitu (vidjeti u tom smislu rješenje od 10. lipnja 2014., Stahlwerk Bous/Komisija, T-172/14 R, EU:T:2014:558, t. 21.). Međutim, tužitelj u zahtjevu za privremenu pravnu zaštitu nije naveo ni financijsku snagu svoje grupe ni strukturu njezinog kapitala ili njezinih dioničara, dok su takva pojašnjenja bila nužna, tim više što iz raspoloživih izvora na internetu proizlazi da se čini da društvo Finrec SpA, sa sjedištem u Modeni s istom adresom kao i ono tužiteljevo, doista postoji i obavlja djelatnosti na tržištu.

[omissis]

47 Stoga, s obzirom na to da ne raspolaže nikakvim valjanim elementom za usporedbu, sudac u postupku privremene pravne zaštite ne može utvrditi je li navodno smanjenje prometa od 40% takvo da može ugroziti tužiteljevu financijsku održivost ili prouzročiti veliki gubitak njegovih tržišnih udjela u odnosu na financijsku snagu grupe društava kojoj pripada.

[omissis]

51 U svakom slučaju, iako je tužitelj mogao imati stanovite poteškoće kod točnog izražavanja u brojkama svoje financijske štete, on ne navodi razloge zbog kojih bi mu bilo nemoguće utvrditi, podrobno navesti i dokazati, s dokumentacijom u potporu njegovih tvrdnji, promet koji je ostvario u odgovarajućem referentnom razdoblju prodajom *piadine romagnole* te ga staviti u odnos s ukupnim prometom koji je ostvarila njegova grupa društava u istom razdoblju od svih proizvoda i gospodarskih djelatnosti, kako bi se utvrdio postotak koji odražava štetu koju bi pretrpio u slučaju potpunoga gubitka tržišta o kojem je riječ.

52 Nadalje, u kasnijem sporu za naknadu štete Opći sud bio bi ovlašten (apstraktnom) procjenom izračunati štetu koja je prouzročena tužitelju oslanjajući se na vjerojatna kretanja, prema uobičajenom stanju stvari, njegovih tržišnih udjela i njegove dobiti (vidjeti u tom smislu rješenje od 5. lipnja 2013., Rubinum/Komisija, T-201/13 R, EU:T:2013:296, t. 50.). Kad je riječ o brojčanom iskazivanju štete, Opći sud može samostalno ocijeniti činjenice i raspolaže marginom prosudbe u pogledu metode koju treba koristiti radi određivanja opsega naknade štete (vidjeti u tom smislu presudu od 21. veljače 2008., Komisija/Girardot, C-348/06 P, Zb., EU:C:2008:107, t. 72., 74. i 76.). U ovom slučaju Opći sud bi se čak mogao osloniti na procjene na osnovi prosječnih statističkih vrijednosti, pri čemu se podrazumijeva da bi tužitelj trebao pružiti dokaze za podatke na kojima bi se temeljile te procjene (vidjeti u tom smislu presudu od 28. travnja 2010., BST/Komisija, T-452/05, Zb., EU:T:2010:167, t. 168. i navedenu sudsku praksu).

[omissis]

Slijedom navedenoga,

PREDSJEDNIK OPĆEG SUDA

rješava:

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.

2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

U Luxembourgu 24. travnja 2015.

Potpisi